

100 mill. kr. Alene dette ville efter § 4 i Englandsoverenskomsten være tilstrækkeligt grundlag for prisdrøftelser, idet den tidligere gældende pris, 6 kr. 12 øre pr. kg, herefter måtte anses for at være for lav. Men desuden oplyser hovedorganisationerne, at en lang række varer, som vi får fra England indenfor metalgruppen, lædervarer, mineralier, rågummi, farvestoffer, salpeter, benzin og olier, krydderier, tekstil- og metervarer er steget 15, 20, 30, 45, ja, helt op til 50 pct. for enkelte varegrupper vedkommende, altså en større stigning for enkelte varegrupper vedkommende end den devaluering, der har fundet sted, ialt anslået til en merudgift for Danmark på $\frac{1}{4}$ milliard eller 250 mill. kr.

Hertil kommer så *prisstigningen på kullene*, som blev meddelt for tre uger siden, hvilken stigning også påvirker priserne på kul fra anden side. Denne meddelelse var en stor overraskelse for regeringen og landet, ikke fordi der var noget særligt bemærkelsesværdigt i de øgede priskrav, men fordi meddelelsen kom efter forhandlingerne med englænderne den 28. oktober, hvorunder man fik det indtryk, at der ikke ville komme forhøjelser på dette område. Og det var denne meddelelse, der udløste vor reaktion.“

Ordføreren sluttede med at beklage „regeringens manglende evne til at forstå problemstillingen i denne sag og det tempo, regeringen her har arbejdet med i denne for landbruget og for hele landet så vigtige sag, hvor det hele endda er så ganske oplagt. At der endnu ikke er gjort et alvorligt forsøg på at få ligevægtsforholdet bragt i orden, viser tilfulde, hvor berettiget vor skepsis og vor kritik af den centraliserede handel er, og hvor nødvendigt det er at komme tilbage til den tid, da andelsselskaberne og private eksportører kappedes om at skaffe leverandørerne de bedste priser hjem.“

Statsministeren omtalte den noteudveksling, der havde fundet sted med den engelske regering, hvoraf det fremgik, at man kunne nære håb om en regulering af kulprisens forhøjelse. „Uanset resultatet i så henseende har regeringen imidlertid under hensyn til at samhandelsvilkårene som helhed overfor England må siges at være forringet, besluttet sig til at anmode den britiske regering om, at handelsforhandlingerne må blive genoptaget snarest muligt og helst inden nytår. Denne beslutning har i går fået tilslutning fra hovederhvervene og har været forelagt partiernes repræsentanter i det udenrigspolitiske nævn. Hovederhvervenes repræsentanter har erklæret sig indforstået med den af regeringen valgte fremgangsmåde.“